

درمکتب امام

چه زمانی ابرقدرت‌ها ما را به رسمیت می‌شناسند؟
اگر ملت ایران از همه اصول و موازین اسلامی و انقلابی خود عدول کند و خانه عزت و اعتبار پیامبر و ائمه معصومین(ع) را با دستهای خود ویران بگذرد، ن وقت ممکن است جهنم‌نوازان او رابه عنوان یک ملت ضعیف و فقیر و بی‌فرهنگ به رسمیت بشناسند. ولی در همان حدی که آنها آقا باشند، ما نوکر؛ آنها ابرقدرت باشند، ما ضعیف؛ آنها اولی و فیم باشند، ما جیره خوار و حافظ منافع آنها.

صحیفه امام، ج۲۱، ص۱۹۰ پیام به ملت ایران، ۲۹ تیر ۱۳۶۷

تاکید اسلام بر کار و تولید مفید و عزتمدار

قرآن کریم در صدن این است که جامعه بشری را زنده کند این حیات ما مشترک بین حیات انسانی و حیات حیوانی است؛ اما یک سلسله مشترکاتی بین انسان و فرشته‌هاست که اصرار قرآن کریم بر این است که ما را به آن حیات مشترک بین انسان و فرشته برساند که ما هم در حد فرشته باشیم؛ لکن ما (طبعیم انسان) اینها معلمان فرشته‌اند، از ما آن توقع نیست؛ اما در حد فرشته شدن برای ماها مقدر است؛ لذا فرمود (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)،^[۱] اگر چه نام خدا تقدس است و همچنین حیات است که وجود مبارک خداوند است؛ لذا فرمود: خُطَّابٌ بِهِ زنده‌است؛ فرمود ای مردم! وجود مبارک پیامبر(ص) به عنوان تشبیه و دو نفر ذکر شد؛ اما چون دعوت، یک دعوت است؛ از این جهت فعل و ضمیر را مفرد (عَظَمْتُ) می‌آورد؛ دعوت خدا به وسیله پیامبر است؛ دعوت پیامبر همان دعوت خداست؛ «شَجِيبُوا لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ» نیست (إِنَّا دَعَاكُمْ) است؛ اینها می‌خواهند ما را زنده کنند، خطاب به زنده‌است؛ فرمود ای زنده‌ها؛ دعوت خدا و پیامبر را اجابت کنید که اینها شما را زنده می‌کنند، ما یا چه چیزی زنده‌ایم؟ حیات است که وجود مبارک و وجود علم (سجاد) در بخش اول دعا یعنی صحیفه سجاده می‌زن انسان و حیوان را مشخص کرده؛ فرمود: انْسان را دیدگان خالق غیب می‌دانند؛ اما مطلقاً فرهنگي که قرآن کریم به ما موخت انسان را «حی حمید» می‌داند؛ نه حیوان ناطق؛ فرمود: خدایا! اگر خدا را به ما نیاموخته بودی ما نعمت‌های تو را صرف می‌کردیم و همین جامعه‌ای که نعمت الهی را بدون حمد صرف کند، به مرحله حیوانیت تنزل می‌یابد؛«مَنْ حَرَّجُوا مِنْ حُدُودِ الْإِنْسَانِيَّةِ إِلَى حُدِّ الْبَيْهِيَّةِ فَكَيْفَا كَمَا وَصَفَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلْحَقَ بِكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَرَكُوا رَا مَا أَمْوَحْتُمْ) که ما حیوان انسانی پیدا کنیم.

تفاوت نگاه مسلمانان و غربی‌ها به هستی و هست‌شناسی
حسد گذشته از اینکه حمد زبانی است که انسان باید در برابر نعمت خدا شاکر باشد، حمد اصلی آن است که این نعمت را به جای خود صرف کند. صرف نعمت به جای خود بدون آشنا بودن به تعیین کننده آن نعمت که منعم کیست و جاییش چیست این ممکن نیست؛-الآن تمام تفاوتی بین ما موخان و جهان غرب این است که ما می‌گوییم عدل، علم می‌گوید علم؛ لی‌کن می‌گوید علم باید بدست آنها می‌گوند علم بدست ما است؛ می‌گوییم حقوق انسان، آنها هم می‌گویند حقوق انسان؛ها؛ لذا اینجا مز مشترک بین ما و دیگران است؛ این «عدل» که یک کلمه سه حرفی است یک مفهوم روشنی دارد؛ عدل؛ یعنی هر چیزی را سر جایین قرار بدهیج، عدل مورد علاقه همه مردم است این که مشترک بین ما و آنهاست؛ اما عدل که معنایش این است که «وضع کُلِّ شَیْءٍ فی موضِعِهِ»^[۲] هر چیزی را در جای خود قرار بدهیج، جای اشیا کجاست؟ جای اشخاص کجاست؟ ما می‌گوییم جای اشیا و اشخاص را انسان‌فراین و انسان‌فرین معین می‌کند، آنها می‌گویند ما می‌معین می‌کنیم؛ ما می‌گوییم درخت لنگور که میوه شیرینی دارد چه قسمش حلال است چه قسمش حرام، آن را انگور افراید باید بگویدی آنها می‌گویند ما می‌گوییم چه شراب با عدل چه سبزه باشد، چنه شربت باشد، همناس حال است؛ تمام تفاوت خود بشر و عدل و ظلم و اخلاق همین است؛این فرق مسلمان و غیر مسلمان است؛ منتها اینجا؛البراهه ادعا می‌کنند که ما فرعون هستیم؛-ما عَلِمْتُكُمْ مِنْ أُمَّةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ،(ما آن حرف همین است؛ سپس سزا در برابر نعمت‌های الهی چند کار باید بکنیم؛ یکی اینکه نعمت را خدا به ما داد؛ گفتت بر هر خون که بنشستم خزان خزان بود»^[۳] یکی اینکه جایش هم مشخص است که کجا صرف کنیم، بطور صرف کنیم.
بنابراین بهترین راه که فرمود دعوت خدا و پیغمبر این است که شما را زنده کند؛ یعنی بشوید «حی حمید»؛-حالا که «حی حمید» شدیم، به ما گفتند این راه را بگیردی و ادامه بدهیج، بسیاری از فرشته‌ها مفاشمان باینتر از مقام انسان است؛ این همه فرشته‌ها که بهشت خدمتگزار مؤمنند؛ مفاشمان باینتر از مؤمنین است؛ این همه فرشته‌هایی که در حالت احضا به مؤمنین سلام عرض می‌کنند؛(الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَتْلُونَ فِي صَلَاتِهِمْ كَلِمَاتٍ خَالِصَاتٍ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ)؛^[۴] این همه فرشته‌هایی که قرآن معرفی می‌کند اینها به مؤمنین سلام عرض می‌کنند و در خدمتشان هستند؛ سپس ما می‌توانیم هم به حد فرشته‌ها برسیم، هم از فرشته‌ها بالاتر برویم؛ البته فرشته‌ها هم درجاتی دارند.

خداوند؛ روزی رساه همه موجودات
مطلب دیگر این است که یکی از بیانات نورانی حضرت (امیر)ع است که این است که ما دست و پای خود را بندیدیم، این آرزوها و خواسته‌های ناروا، دست و پاگیر است. فرمود: «سُرِّفَ الْعَيْنُ تَرَكْتُ الْبَيْتَ»^[۵] بالاینتر سرمایه این است که انسان گرفتار آرزوها باشد، من به این برسم به آن آریسم، به این مال برسم، به این مثل برسم؛ ما اگر خود را بسایزیم به کسی که ما را آفریده و خود شما کارتان را انجام بدهید من تأمین می‌کنم، ای به شش سوره مکه که «هود» این است که فرمود تمام ملر و عقرب‌ها عالم عالم من هستند، شما حق نداید بگویدی فلان خرس فلطی نجس المین است؛ یا حرام گوشت است؛ بلکه غلله من است؛ این را آفریدم و خود را هم موظف می‌دانم که آن را تأمین کنم؛ (وما من آتية فی الأرض إلا غلّة الله رزقها ولعلَّ لَشَرَّهَا مُمْتَدِّتَةٌ وَرِزْقُهَا كَرِيمٌ)؛^[۶] فرمود تمام این حیوانات حرام گوشت و حلال گوشت عالم من هستند، با «غلی» تعمیر کرده‌اند؛ فرمود دنبال چه چیزی می‌گردید؟ خدای که به هیچ جرم ملر و عقرب‌ها حرام گوشت است؛ می‌گویند ای بی‌عقلی از نظر دور نمی‌داری، اما ما را راه می‌کند؟! مشکل ما این است که ما او را راه کردیم و به دنبال دیگری می‌گردیم.

در بعضای ما در نماز، در تعقیبات نماز به ما گفتند بگویدی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نَفْسٍ لَانْتَبِعَ وَ قَلْبٍ لَا يَفْتَحُ وَ لِمَا لَا يَنْفَعُ وَ مَا لَا يَنْفَعُ»^[۷] «خدا ای عالمی که به درد نمی‌خورد، من از آن علم به تو پناه می‌برم»؛ اینها در دستورات دینی ماست یا در نماز یا در قنوت یا سحر و شمشه و جادو، بعضی از علوم است که طبعاً ما ذاتاً ناطع است؛ ولی شغای عالم آن بهره نمی‌برد؛ مثل همین فقه و اصول و تفسیر و اینها نافع ناطعی است؛ ولی به حال این شخص نافع نیست برای اینکه متأسفانه او بهره نمی‌برد؛ اینها مشخص است؛ اما علم نافع دیگر که در بخش‌های سوم قرار دارد، علوم عامی که ما در حوزه و قسمت مهمی در دانشگاه‌ها یاد می‌گیریم یا یاد می‌دهیم که فقط می‌خواهیم بچه‌های ما پشت میز بنشینند و اگر میز نباشد به در جا معلم نمی‌خورند، نه کشاورزی نه دامداری نه صنعت، اهل تولید و کار نیستند فقط اهل علم، من هستند؛ این علم، نافع نیست؛ دانشگاه‌های ما باید طوری این عزیزان را تربیت کنند که اینها وقتی فارغ‌التحصیل شدند، تولید و اشتغال در دست ما باشند، پشت میز نشستن نافع ناطع نیست؛ این دعاها و تعقیبات هر کدام یک مدرسه است؛ وجود مبارک کاتب پیغمبر یا این مقام دست کارگر را بوسید.^[۸] اما کدام کارگر؟ کارگری که برای خود تولید می‌کند؛ همه‌فقدان است؛ محترم در مژدوری در اسلام مجرم است.^[۹] این که نمی‌خواهد شکم مردم را با اطعام سیر کند، دین می‌خواهد مردم را با اکرام تأمین کند؛ این اطعام برای قنارات و امثال ذلك است؛ اگر خدای سبحان انسان را به عنوان یک مهر معرفی کرد؛(فَقَدْ كَرَّمْنَا نَبِيَّكُمْ)؛^[۱۰] همین دین می‌گوید مزدوری مجرم است؛ منتها اینکه می‌گوید مجرمه است یا احتیاط می‌خواهیم چون روایات در حد تحریم است؛ منتها محلل بر تنزیه می‌گردند که کسی حق ندارد جامعه را با مزدوری آزاره کند، چون با این روش کرامت افراد محفوظ نیست؛ ما متأسفانه به این حدّ هم نرسیدیم که با وجود جرمه او آزاره کنیم.

بیانات حضرت آیت الله جوادی آملی (دامت برکاته) در جلسه درس اخلاق در دیدار با جمعی از دانشجوین و طلاب، ق ۱۳/۴/۱۵، ۹۶/۴/۱۵

مرکز اطلاع رسائی اسامی

تحریم‌های مندرج در قطعنامه‌های گذشته علیه ایران

دومین سالگرد اجرای برجام فرارسیده و تجربه دوسال گذشته نشان می‌دهد که ضعف تیم مذاکره‌کننده دولت نظامی و تعجیل در به پایان رساندن کار منجر به آن شده که توافق قطعنامه‌ای در رسیدن به اهداف خود ناکام بماند. مهم‌ترین هدف در این بین لغو تمامی تحریم‌ها بوده است که با پایرجا ماندن ساختار تمامی تحریم‌ها –اعم از هسته‌ای و غیرهسته‌ای– و Wiave شدن تنها بخشی از آن، ایران نتوانسته‌اند از منافع حداقلی برخوردار نیز بپهرمند شود.
بدهدیی‌های ایالات متحده آمریکا نیز افزون بر این مسئله شد و تحریم‌های روزافزون کاسفید نشان داد که برخلاف نظر ساده‌ان‌پیشنان، آمریکا به هیچ عنوان قابل اعتماد نبوده و نخواهد بود.

در این بین اما روحانی در یکی از صفحات اجتماعی خود نوشت: «تمام کشورهایی را که به فضل هفتم سازمان ملل برنند، در نهایت با رژیم آن‌ها را سرنگون کردند یا کشورشان را تجزیه‌ها اما بدون جنگ و حتی یک ساعت اجرای آن قطعنامه‌ها، نتوانسیم با دیدهبامی و برجام همه ۶ قطعنامهٔ شورای امنیت سازمان ملل و ۱۲ قطعنامهٔ شورای حکام ژانسیس بین‌المللی انرژی اتمسی و همچنین تحریم های ضمیمه شده را یکجا لغو کنیم و سایه تهدید را از کشورهای خود دور کنیم»^[۱]
اگر چه در مجموع می‌توان عنوان کرد که از اینتا تاکنون، پرونده هسته‌ای ایران تحت فصل هفتم منشور سازمان ملل نبوده است که ازمویر بخواهد در مذاکرات از ذیل آن خارج شود. چرا که بررسی‌ها نشان می‌دهند قطعنامه‌های مربوط به فصل ۷ که در شورای امنیت تاکنون بر علیه ایران تصویب شده است تنها به ماده ۴۱ ارتباط دارد.

تفاوت این دو نوع قطعنامه آن است که اگر قطعنامه‌های صادر شده علیه ایران از جمله قطعنامه ۱۹۲۹، ۱۹۳۷، ۱۹۳۸، ۱۹۳۹، ۱۹۴۰، ۱۹۴۱، ۱۹۴۲، ۱۹۴۳، ۱۹۴۴، ۱۹۴۵، ۱۹۴۶، ۱۹۴۷، ۱۹۴۸، ۱۹۴۹، ۱۹۵۰، ۱۹۵۱، ۱۹۵۲، ۱۹۵۳، ۱۹۵۴، ۱۹۵۵، ۱۹۵۶، ۱۹۵۷، ۱۹۵۸، ۱۹۵۹، ۱۹۶۰، ۱۹۶۱، ۱۹۶۲، ۱۹۶۳، ۱۹۶۴، ۱۹۶۵، ۱۹۶۶، ۱۹۶۷، ۱۹۶۸، ۱۹۶۹، ۱۹۷۰، ۱۹۷۱، ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۱۹۷۴، ۱۹۷۵، ۱۹۷۶، ۱۹۷۷، ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ۱۹۸۰، ۱۹۸۱، ۱۹۸۲، ۱۹۸۳، ۱۹۸۴، ۱۹۸۵، ۱۹۸۶، ۱۹۸۷، ۱۹۸۸، ۱۹۸۹، ۱۹۹۰، ۱۹۹۱، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، ۱۹۹۵، ۱۹۹۶، ۱۹۹۷، ۱۹۹۸، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۱، ۲۰۰۲، ۲۰۰۳، ۲۰۰۴، ۲۰۰۵، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۲۰۱۳، ۲۰۱۴، ۲۰۱۵، ۲۰۱۶، ۲۰۱۷، ۲۰۱۸، ۲۰۱۹، ۲۰۲۰، ۲۰۲۱، ۲۰۲۲، ۲۰۲۳، ۲۰۲۴، ۲۰۲۵، ۲۰۲۶، ۲۰۲۷، ۲۰۲۸، ۲۰۲۹، ۲۰۳۰، ۲۰۳۱، ۲۰۳۲، ۲۰۳۳، ۲۰۳۴، ۲۰۳۵، ۲۰۳۶، ۲۰۳۷، ۲۰۳۸، ۲۰۳۹، ۲۰۴۰، ۲۰۴۱، ۲۰۴۲، ۲۰۴۳، ۲۰۴۴، ۲۰۴۵، ۲۰۴۶، ۲۰۴۷، ۲۰۴۸، ۲۰۴۹، ۲۰۵۰، ۲۰۵۱، ۲۰۵۲، ۲۰۵۳، ۲۰۵۴، ۲۰۵۵، ۲۰۵۶، ۲۰۵۷، ۲۰۵۸، ۲۰۵۹، ۲۰۶۰، ۲۰۶۱، ۲۰۶۲، ۲۰۶۳، ۲۰۶۴، ۲۰۶۵، ۲۰۶۶، ۲۰۶۷، ۲۰۶۸، ۲۰۶۹، ۲۰۷۰، ۲۰۷۱، ۲۰۷۲، ۲۰۷۳، ۲۰۷۴، ۲۰۷۵، ۲۰۷۶، ۲۰۷۷، ۲۰۷۸، ۲۰۷۹، ۲۰۸۰، ۲۰۸۱، ۲۰۸۲، ۲۰۸۳، ۲۰۸۴، ۲۰۸۵، ۲۰۸۶، ۲۰۸۷، ۲۰۸۸، ۲۰۸۹، ۲۰۹۰، ۲۰۹۱، ۲۰۹۲، ۲۰۹۳، ۲۰۹۴، ۲۰۹۵، ۲۰۹۶، ۲۰۹۷، ۲۰۹۸، ۲۰۹۹، ۲۱۰۰، ۲۱۰۱، ۲۱۰۲، ۲۱۰۳، ۲۱۰۴، ۲۱۰۵، ۲۱۰۶، ۲۱۰۷، ۲۱۰۸، ۲۱۰۹، ۲۱۱۰، ۲۱۱۱، ۲۱۱۲، ۲۱۱۳، ۲۱۱۴، ۲۱۱۵، ۲۱۱۶، ۲۱۱۷، ۲۱۱۸، ۲۱۱۹، ۲۱۲۰، ۲۱۲۱، ۲۱۲۲، ۲۱۲۳، ۲۱۲۴، ۲۱۲۵، ۲۱۲۶، ۲۱۲۷، ۲۱۲۸، ۲۱۲۹، ۲۱۳۰، ۲۱۳۱، ۲۱۳۲، ۲۱۳۳، ۲۱۳۴، ۲۱۳۵، ۲۱۳۶، ۲۱۳۷، ۲۱۳۸، ۲۱۳۹، ۲۱۴۰، ۲۱۴۱، ۲۱۴۲، ۲۱۴۳، ۲۱۴۴، ۲۱۴۵، ۲۱۴۶، ۲۱۴۷، ۲۱۴۸، ۲۱۴۹، ۲۱۵۰، ۲۱۵۱، ۲۱۵۲، ۲۱۵۳، ۲۱۵۴، ۲۱۵۵، ۲۱۵۶، ۲۱۵۷، ۲۱۵۸، ۲۱۵۹، ۲۱۶۰، ۲۱۶۱، ۲۱۶۲، ۲۱۶۳، ۲۱۶۴، ۲۱۶۵، ۲۱۶۶، ۲۱۶۷، ۲۱۶۸، ۲۱۶۹، ۲۱۷۰، ۲۱۷۱، ۲۱۷۲، ۲۱۷۳، ۲۱۷۴، ۲۱۷۵، ۲۱۷۶، ۲۱۷۷، ۲۱۷۸، ۲۱۷۹، ۲۱۸۰، ۲۱۸۱، ۲۱۸۲، ۲۱۸۳، ۲۱۸۴، ۲۱۸۵، ۲۱۸۶، ۲۱۸۷، ۲۱۸۸، ۲۱۸۹، ۲۱۹۰، ۲۱۹۱، ۲۱۹۲، ۲۱۹۳، ۲۱۹۴، ۲۱۹۵، ۲۱۹۶، ۲۱۹۷، ۲۱۹۸، ۲۱۹۹، ۲۲۰۰، ۲۲۰۱، ۲۲۰۲، ۲۲۰۳، ۲۲۰۴، ۲۲۰۵، ۲۲۰۶، ۲۲۰۷، ۲۲۰۸، ۲۲۰۹، ۲۲۱۰، ۲۲۱۱، ۲۲۱۲، ۲۲۱۳، ۲۲۱۴، ۲۲۱۵، ۲۲۱۶، ۲۲۱۷، ۲۲۱۸، ۲۲۱۹، ۲۲۲۰، ۲۲۲۱، ۲۲۲۲، ۲۲۲۳، ۲۲۲۴، ۲۲۲۵، ۲۲۲۶، ۲۲۲۷، ۲۲۲۸، ۲۲۲۹، ۲۲۳۰، ۲۲۳۱، ۲۲۳۲، ۲۲۳۳، ۲۲۳۴، ۲۲۳۵، ۲۲۳۶، ۲۲۳۷، ۲۲۳۸، ۲۲۳۹، ۲۲۴۰، ۲۲۴۱، ۲۲۴۲، ۲۲۴۳، ۲۲۴۴، ۲۲۴۵، ۲۲۴۶، ۲۲۴۷، ۲۲۴۸، ۲۲۴۹، ۲۲۵۰، ۲۲۵۱، ۲۲۵۲، ۲۲۵۳، ۲۲۵۴، ۲۲۵۵، ۲۲۵۶، ۲۲۵۷، ۲۲۵۸، ۲۲۵۹، ۲۲۶۰، ۲۲۶۱، ۲۲۶۲، ۲۲۶۳، ۲۲۶۴، ۲۲۶۵، ۲۲۶۶، ۲۲۶۷، ۲۲۶۸، ۲۲۶۹، ۲۲۷۰، ۲۲۷۱، ۲۲۷۲، ۲۲۷۳، ۲۲۷۴، ۲۲۷۵، ۲۲۷۶، ۲۲۷۷، ۲۲۷۸، ۲۲۷۹، ۲۲۸۰، ۲۲۸۱، ۲۲۸۲، ۲۲۸۳، ۲۲۸۴، ۲۲۸۵، ۲۲۸۶، ۲۲۸۷، ۲۲۸۸، ۲۲۸۹، ۲۲۹۰، ۲۲۹۱، ۲۲۹۲، ۲۲۹۳، ۲۲۹۴، ۲۲۹۵، ۲۲۹۶، ۲۲۹۷، ۲۲۹۸، ۲۲۹۹، ۲۳۰۰، ۲۳۰۱، ۲۳۰۲، ۲۳۰۳، ۲۳۰۴، ۲۳۰۵، ۲۳۰۶، ۲۳۰۷، ۲۳۰۸، ۲۳۰۹، ۲۳۱۰، ۲۳۱۱، ۲۳۱۲، ۲۳۱۳، ۲۳۱۴، ۲۳۱۵، ۲۳۱۶، ۲۳۱۷، ۲۳۱۸، ۲۳۱۹، ۲۳۲۰، ۲۳۲۱، ۲۳۲۲، ۲۳۲۳، ۲۳۲۴، ۲۳۲۵، ۲۳۲۶، ۲۳۲۷، ۲۳۲۸، ۲۳۲۹، ۲۳۳۰، ۲۳۳۱، ۲۳۳۲، ۲۳۳۳، ۲۳۳۴، ۲۳۳۵، ۲۳۳۶، ۲۳۳۷، ۲۳۳۸، ۲۳۳۹، ۲۳۴۰، ۲۳۴۱، ۲۳۴۲، ۲۳۴۳، ۲۳۴۴، ۲۳۴۵، ۲۳۴۶، ۲۳۴۷، ۲۳۴۸، ۲۳۴۹، ۲۳۵۰، ۲۳۵۱، ۲۳۵۲، ۲۳۵۳، ۲۳۵۴، ۲۳۵۵، ۲۳۵۶، ۲۳۵۷، ۲۳۵۸، ۲۳۵۹، ۲۳۶۰، ۲۳۶۱، ۲۳۶۲، ۲۳۶۳، ۲۳۶۴، ۲۳۶۵، ۲۳۶۶، ۲۳۶۷، ۲۳۶۸، ۲۳۶۹، ۲۳۷۰، ۲۳۷۱، ۲۳۷۲، ۲۳۷۳، ۲۳۷۴، ۲۳۷۵، ۲۳۷۶، ۲۳۷۷، ۲۳۷۸، ۲۳۷۹، ۲۳۸۰، ۲۳۸۱، ۲۳۸۲، ۲۳۸۳، ۲۳۸۴، ۲۳۸۵، ۲۳۸۶، ۲۳۸۷، ۲۳۸۸، ۲۳۸۹، ۲۳۹۰، ۲۳۹۱، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۳۹۴، ۲۳۹۵، ۲۳۹۶، ۲۳۹۷، ۲۳۹۸، ۲۳۹۹، ۲۴۰۰، ۲۴۰۱، ۲۴۰۲، ۲۴۰۳، ۲۴۰۴، ۲۴۰۵، ۲۴۰۶، ۲۴۰۷، ۲۴۰۸، ۲۴۰۹، ۲۴۱۰، ۲۴۱۱، ۲۴۱۲، ۲۴۱۳، ۲۴۱۴، ۲۴۱۵، ۲۴۱۶، ۲۴۱۷، ۲۴۱۸، ۲۴۱۹، ۲۴۲۰، ۲۴۲۱، ۲۴۲۲، ۲۴۲۳، ۲۴۲۴، ۲۴۲۵، ۲۴۲۶، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۰، ۲۴۳۱، ۲۴۳۲، ۲۴۳۳، ۲۴۳۴، ۲۴۳۵، ۲۴۳۶، ۲۴۳۷، ۲۴۳۸، ۲۴۳۹، ۲۴۴۰، ۲۴۴۱، ۲۴۴۲، ۲۴۴۳، ۲۴۴۴، ۲۴۴۵، ۲۴۴۶، ۲۴۴۷، ۲۴۴۸، ۲۴۴۹، ۲۴۵۰، ۲۴۵۱، ۲۴۵۲، ۲۴۵۳، ۲۴۵۴، ۲۴۵۵، ۲۴۵۶، ۲۴۵۷، ۲۴۵۸، ۲۴۵۹، ۲۴۶۰، ۲۴۶۱، ۲۴۶۲، ۲۴۶۳، ۲۴۶۴، ۲۴۶۵، ۲۴۶۶، ۲۴۶۷، ۲۴۶۸، ۲۴۶۹، ۲۴۷۰، ۲۴۷۱، ۲۴۷۲، ۲۴۷۳، ۲۴۷۴، ۲۴۷۵، ۲۴۷۶، ۲۴۷۷، ۲۴۷۸، ۲۴۷۹، ۲۴۸۰، ۲۴۸۱، ۲۴۸۲، ۲۴۸۳، ۲۴۸۴، ۲۴۸۵، ۲۴۸۶، ۲۴۸۷، ۲۴۸۸، ۲۴۸۹، ۲۴۹۰، ۲۴۹۱، ۲۴۹۲، ۲۴۹۳، ۲۴۹۴، ۲۴۹۵، ۲۴۹۶، ۲۴۹۷، ۲۴۹۸، ۲۴۹۹، ۲۵۰۰، ۲۵۰۱، ۲۵۰۲، ۲۵۰۳، ۲۵۰۴، ۲۵۰۵، ۲۵۰۶، ۲۵۰۷، ۲۵۰۸، ۲۵۰۹، ۲۵۱۰، ۲۵۱۱، ۲۵۱۲، ۲۵۱۳، ۲۵۱۴، ۲۵۱۵، ۲۵۱۶، ۲۵۱۷، ۲۵۱۸، ۲۵۱۹، ۲۵۲۰، ۲۵۲۱، ۲۵۲۲، ۲۵۲۳، ۲۵۲۴، ۲۵۲۵، ۲۵۲۶، ۲۵۲۷، ۲۵۲۸، ۲۵۲۹، ۲۵۳۰، ۲۵۳۱، ۲۵۳۲، ۲۵۳۳، ۲۵۳۴، ۲۵۳۵، ۲۵۳۶، ۲۵۳۷، ۲۵۳۸، ۲۵۳۹، ۲۵۴۰، ۲۵۴۱، ۲۵۴۲، ۲۵۴۳، ۲۵۴۴، ۲۵۴۵، ۲۵۴۶، ۲۵۴۷، ۲۵۴۸، ۲۵۴۹، ۲۵۵۰، ۲۵۵۱، ۲۵۵۲، ۲۵۵۳، ۲۵۵۴، ۲۵۵۵، ۲۵۵۶، ۲۵۵۷، ۲۵۵۸، ۲۵۵۹، ۲۵۶۰، ۲۵۶۱، ۲۵۶۲، ۲۵۶۳، ۲۵۶۴، ۲۵۶۵، ۲۵۶۶، ۲۵۶۷، ۲۵۶۸، ۲۵۶۹، ۲۵۷۰، ۲۵۷۱، ۲۵۷۲، ۲۵۷۳، ۲۵۷۴، ۲۵۷۵، ۲۵۷۶، ۲۵۷۷، ۲۵۷۸، ۲۵۷۹، ۲۵۸۰، ۲۵۸۱، ۲۵۸۲، ۲۵۸۳، ۲۵۸۴، ۲۵۸۵، ۲۵۸۶، ۲۵۸۷، ۲۵۸۸، ۲۵۸۹، ۲۵۹۰، ۲۵۹۱، ۲۵۹۲، ۲۵۹۳، ۲۵۹۴، ۲۵۹۵، ۲۵۹۶، ۲۵۹۷، ۲۵۹۸، ۲۵۹۹، ۲۶۰۰، ۲۶۰۱، ۲۶۰۲، ۲۶۰۳، ۲۶۰۴، ۲۶۰۵، ۲۶۰۶، ۲۶۰۷، ۲۶۰۸، ۲۶۰۹، ۲۶۱۰، ۲۶۱۱، ۲۶۱۲، ۲۶۱۳، ۲۶۱۴، ۲۶۱۵، ۲۶۱۶، ۲۶۱۷، ۲۶۱۸، ۲۶۱۹، ۲۶۲۰، ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۲۶۲۳، ۲۶۲۴، ۲۶۲۵، ۲۶۲۶، ۲۶۲۷، ۲۶۲۸، ۲۶۲۹، ۲۶۳۰، ۲۶۳۱، ۲۶۳۲، ۲۶۳۳، ۲۶۳۴، ۲۶۳۵، ۲۶۳۶، ۲۶۳۷، ۲۶۳۸، ۲۶۳۹، ۲۶۴۰، ۲۶۴۱، ۲۶۴۲، ۲۶۴۳، ۲۶۴۴، ۲۶۴۵، ۲۶۴۶، ۲۶۴۷، ۲۶۴۸، ۲۶۴۹، ۲۶۵۰، ۲۶۵۱، ۲۶۵۲، ۲۶۵۳، ۲۶۵۴، ۲۶۵۵، ۲۶۵۶، ۲۶۵۷، ۲۶۵۸، ۲۶۵۹، ۲۶۶۰، ۲۶۶۱، ۲۶۶۲، ۲۶۶۳، ۲۶۶۴، ۲۶۶۵، ۲۶۶۶، ۲۶۶۷، ۲۶۶۸، ۲۶۶۹، ۲۶۷۰، ۲۶۷۱، ۲۶۷۲، ۲۶۷۳، ۲۶۷۴، ۲۶۷۵، ۲۶۷۶، ۲۶۷۷، ۲۶۷۸، ۲۶۷۹، ۲۶۸۰، ۲۶۸۱، ۲۶۸۲، ۲۶۸۳، ۲۶۸۴، ۲۶۸۵، ۲۶۸۶، ۲۶۸۷، ۲۶۸۸، ۲۶۸۹، ۲۶۹۰، ۲۶۹۱، ۲۶۹۲، ۲۶۹۳، ۲۶۹۴، ۲۶۹۵، ۲۶۹۶، ۲۶۹۷، ۲۶۹۸، ۲۶۹۹، ۲۷۰۰، ۲۷۰۱، ۲۷۰۲، ۲۷۰۳، ۲۷۰۴، ۲۷۰۵، ۲۷۰۶، ۲۷۰۷، ۲۷۰۸، ۲۷۰۹، ۲۷۱۰، ۲۷۱۱، ۲۷۱۲، ۲۷۱۳، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵، ۲۷۱۶، ۲۷۱۷، ۲۷۱۸، ۲۷۱۹، ۲۷۲۰، ۲۷۲۱، ۲۷۲۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۴، ۲۷۲۵، ۲۷۲۶، ۲۷۲۷، ۲۷۲۸، ۲۷۲۹، ۲۷۳۰، ۲۷۳۱، ۲۷۳۲، ۲۷۳۳، ۲۷۳۴، ۲۷۳۵، ۲۷۳۶، ۲۷۳۷، ۲۷۳۸، ۲۷۳۹، ۲۷۴۰، ۲۷۴۱، ۲۷۴۲، ۲۷۴۳، ۲۷۴۴، ۲۷۴۵، ۲۷۴۶، ۲۷۴۷، ۲۷۴۸، ۲۷۴۹، ۲۷۵۰، ۲۷۵۱، ۲۷۵۲، ۲۷۵۳، ۲۷۵۴، ۲۷۵۵، ۲۷۵۶، ۲۷۵۷، ۲۷۵۸، ۲۷۵۹، ۲۷۶۰، ۲۷۶۱، ۲۷۶۲، ۲۷۶۳، ۲۷۶۴، ۲۷۶۵، ۲۷۶۶، ۲۷۶۷، ۲۷۶۸، ۲۷۶۹، ۲۷۷۰، ۲۷۷۱، ۲۷۷۲، ۲۷۷۳، ۲۷۷۴، ۲۷۷۵، ۲۷۷۶، ۲۷۷۷، ۲۷۷۸، ۲۷۷۹، ۲۷۸۰، ۲۷۸۱، ۲۷۸۲، ۲۷۸۳، ۲۷